

## บทความวิจัย

# เทคนิคโครมาโทกราฟีของเหลวสมรรถนะสูงแบบรวดเร็ว สำหรับการวิเคราะห์ปริมาณไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลใน น้ำผึ้งและน้ำผลไม้

ลลิตา รุ่งนิรันดร พัชรินทร์ ชัยสุวรรณ และ ปิยะดา จิตรตั้งประเสริฐ\*

## บทคัดย่อ

ไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราล หรือ HMF เป็นสารประกอบที่พบได้ในอาหารที่มีน้ำตาลและคาร์โบไฮเดรต เป็นองค์ประกอบและมีอายุการเก็บรักษาเป็นระยะเวลานานหรือผ่านกระบวนการให้ความร้อน ปริมาณของ HMF จึงสามารถใช้เป็นตัวบ่งชี้ความสดและคุณภาพของอาหารได้ ในงานวิจัยนี้ได้พัฒนาเทคนิคโครมาโทกราฟีที่ละเอียด รวดเร็ว และเป็นมิตรกับลิ่งแวดล้อมสำหรับการวิเคราะห์ HMF ในตัวอย่างน้ำผึ้งและน้ำผลไม้ โดยใช้มอโนลิทิกคลอลัมน์ชนิด C18 (Chromolith Speed Rod, 50 x 4.6 mm i.d.) ร่วมกับสารละลายไออกอนิกลิคิดเป็นวัสดุเคลือบที่แม่นเป็นมิตรกับลิ่งแวดล้อม และทำการตรวจวัดที่ความยาวคลื่น 284 นาโนเมตร พนวิธีที่พัฒนาขึ้นสามารถแยก HMF ออกจากสารรบกวนที่มีในตัวอย่างได้เป็นอย่างดี และการใช้สารละลายไออกอนิกลิคิดชนิด 1-บิวทิล-3-เมทิลอะมิດอะเลียมเตตราฟลูออโรนรอดความเข้มข้น 25 มิลลิโมลาร์ เป็นวัสดุเคลือบที่ที่อัตราการไหล 1.0 มิลลิลิตรต่อนาทีนั้น ส่งผลให้การวิเคราะห์ HMF มีความรวดเร็ว โดยใช้เวลาเพียงแค่ 3.0 นาทีเท่านั้น โดยไม่จำเป็นต้องใช้ตัวทำละลายอินทรีย์เพิ่ม วิธีที่พัฒนาขึ้นนี้มีความเป็นเล้นตรงอยู่ในช่วงความเข้มข้น 1.0-70 มิลลิกรัมต่อลิตร โดยให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงเส้นเท่ากับ 0.999 นอกจากนี้วิธีดังกล่าวยังมีความไวและความแม่นยำเป็นที่น่าพอใจ เมื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์ HMF ในตัวอย่างน้ำผึ้งและน้ำผลไม้พบว่ามีค่าอัตราการคืนกลับอยู่ในช่วง 97.3-102.9 จะเห็นได้ว่าวิธีที่พัฒนาขึ้นนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในตัวอย่างจริงได้โดยไม่จำเป็นต้องผ่านขั้นตอนการเตรียมตัวอย่างที่ยุ่งยากอีกทั้งยังเป็นวิธีวิเคราะห์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย

**คำสำคัญ:** ไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราล น้ำผึ้ง น้ำผลไม้ มอโนลิท ไออกอนิกลิคิด โครมาโทกราฟีของเหลวสมรรถนะสูง

\*ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

\*ผู้อ้างอิงประสาทงาน, e-mail: piyadaj@swu.ac.th

# A Fast HPLC Method for Determination of Hydroxymethylfurfural in Honey and Fruit Juices

Lalita Rungnirundorn, Patcharin Chaisuwan and Piyada Jittangprasert\*

## ABSTRACT

Hydroxymethylfurfural (HMF) is naturally produced in sugar-and carbohydrate-containing foods during storage or heat-treatment. HMF is an indicator for freshness and quality of foods. In this work, a simple, rapid and green chromatographic method for analysis of HMF in honey and fruit juices has been developed. The method was performed on a C18 monolithic column (Chromolith Speed Rod, 50 x 4.6 mm i.d.) with aqueous solution of ionic liquid as a “green” mobile phase and UV detection at 284 nm. Good separation of HMF from matrix interferences could be achieved. The use of 25 mM 1-butyl-3-methylimidazolium tetrafluoroborate, ionic liquid solution provided a fast separation of HMF within only 3.0 min at a flow rate of 1.0 mL/min without need of organic solvent modifier. A linear calibration curve was obtained in the concentration range of 1.0-70 mg/L with correlation coefficient of 0.999. Satisfied sensitivity and precision were achieved. The contents of HMF in honey and several fruit juice samples were successfully determined with recoveries from 97.3 to 102.9. The developed “green” method could be applied to real samples without need of any sample pretreatment.

**Keywords:** hydroxymethylfurfural, honey, fruit juice, monolith, ionic liquid, HPLC

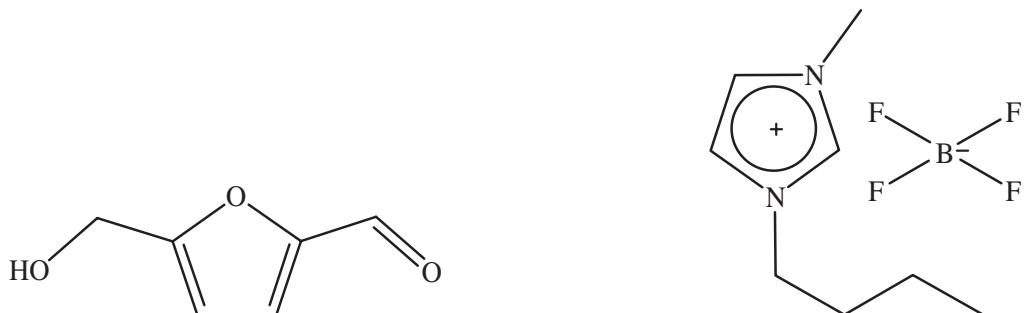
## บทนำ

ไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราล (Hydroxymethylfurfural) เป็นสารประกอบที่สามารถเกิดขึ้นได้เองในอาหารที่มีน้ำตาล กรดอะมิโน และโปรตีนเป็นส่วนประกอบ (โครงสร้างดังแสดงในรูปที่ 1) ซึ่งอาจเกิดจากปฏิกิริยาการสูญเสียของน้ำตาลເเอกสาริสที่อุณหภูมิสูง และปฏิกิริยาระหว่างน้ำตาลເเอกสาริสกับกรดอะมิโนหรือโปรตีน ที่เรียกว่า ปฏิกิริยาเมลลาร์ด (Maillard reaction) หรือเกิดจากปฏิกิริยาการเกิดสีน้ำตาลโดยไม่ใช้อเอนไซม์ (Non-enzymatic browning) โดยมีไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลเป็นสารมัชยันตร์ของปฏิกิริยา สำหรับปฏิกิริยาเมลลาร์ดปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดปฏิกิริยา ได้แก่ ความชื้น อุณหภูมิ และเวลาในการเก็บรักษา รวมทั้งความเป็นกรด-ด่างของอาหาร ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสี กลิ่น และรสชาติของอาหาร รวมทั้งอาจส่งผลต่อคุณค่าทางโภชนาการของอาหารที่ลดลงอีกด้วย จากการวิจัยที่ผ่านมา สามารถตรวจพบสารไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลได้ในอาหารประเภทต่างๆ เช่น น้ำผึ้ง [1-3] น้ำผลไม้ [4, 5] แยม [6] และนม [7, 8] เป็นต้น ถึงแม้ว่าจะยังไม่มีข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับโทษของไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลเมื่อเข้าสู่ร่างกายมนุษย์ แต่ได้มีรายงานวิจัยที่ศึกษาผลกระทบจากการได้รับไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลในปริมาณสูง พบร่วงภาวะถ่ายไม่สมดุลที่ชัดเจนเกี่ยวกับโทษของไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลในปริมาณสูง พบว่าสารดังกล่าวสามารถส่งผลกระทบต่อระบบเชลล์และหน่วยพันธุกรรมในร่ายกาย รวมทั้งมีแนวโน้มเป็นสารก่อมะเร็งอีกด้วย [9] ดังนั้นเพื่อเป็นการควบคุมคุณภาพของอาหารและเพื่อความปลอดภัยของผู้บริโภค สถาบัน Codex Alimentarius of the World Health Organisation (Alinorm 01/25, 2001) และ European Union (EU Directive 2001/110/EC, 2001) จึงได้กำหนดปริมาณของไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลในน้ำผึ้งสำหรับประเทศไทย 80 มิลลิกรัมต่อ กิโลกรัม [1] ซึ่งเป็นปริมาณเดียวกับข้อกำหนดของกระทรวงสาธารณสุขประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2543 [10] สำหรับปริมาณของไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลในน้ำผลไม้พร้อมดื่มและน้ำผลไม้เข้มข้น สถาบัน International Federation of Fruit Juice Processors (IFFJP) ได้กำหนดไว้ไม่เกิน 10 และ 25 มิลลิกรัมต่อลิตรตามลำดับ

โดยวิธีมาตราฐานที่ได้รับการยอมรับสำหรับการวิเคราะห์ปริมาณไอกลอกซีเมทิลเพอร์ฟิวราโนน้ำผึ้งนั้นมี 3 วิธี คือ วิธีของวินเดอร์ วิธีของไวท์ และการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคโคลรมาร์โคกราฟีของเหลวสมรรถนะสูง [11] โดยวิธีของวินเดอร์และไวท์นั้นเป็นการตรวจวัดด้วยเทคนิคสเปกโกรไฟโมเตอร์ ซึ่งเป็นวิธีที่มีความรวดเร็ว แต่ยังขาดความจำเพาะเจาะจงและความไวในการวิเคราะห์ อีกทั้งในวิธีของวินเดอร์ยังมีการใช้สารพารา-โทลูอิดีน (p-toluidine) ซึ่งเป็นสารก่อมะเร็ง จึงทำให้ห้อง 2 วิธีดังกล่าวไม่ได้รับความนิยมเมื่อเปรียบเทียบกับเทคนิคโคลรมาร์โคกราฟีของเหลวสมรรถนะสูงที่ให้ผลการวิเคราะห์ที่มีความถูกต้องมากกว่า และมีความไวที่ดีกว่า [1] อย่างไรก็ตามเทคนิคดังกล่าวยังคงใช้เวลาในการวิเคราะห์นาน เนื่องจากการใช้วัสดุภาครุ่งที่ประทอนน้ำภาคซิลิกาทำให้ไม่สามารถใช้อัตราการไหลที่สูงได้ เพราะมีความดันย้อนกลับที่ค่อนข้างมาก อาจส่งผลกระทบต่ออุปกรณ์ภายในระบบ อีกทั้งยังมีการใช้ตัวทำละลายอินทรีย์เป็นวัสดุภาคเคลื่อนที่ ซึ่งส่งผลเสียต่อสิ่งแวดล้อม จึงทำให้นักวิจัยได้มีการพัฒนาวัสดุภาครุ่งที่ชนิดใหม่ที่เรียกว่า มองโนลิท (Monolith) โดยมองโนลิทนี้มีลักษณะเด่น คือ ความเป็นรูพรุนสูงและมีพื้นที่ผิวในการเกิดอันตรกิริยา กับสารตัวอย่างมาก จึงทำให้สามารถใช้อัตราการไหลที่สูงได้ โดยมีความดันย้อนกลับน้อย และมีประสิทธิภาพในการแยกสูง การวิเคราะห์จึงทำได้รวดเร็วมากขึ้น [12] และสามารถนำมองโนลิಥ colloidal มาระบุตัวให้ใช้วิเคราะห์สารในตัวอย่างที่มีความซับซ้อนได้ เช่น ชาเขียว ใบన้ำแดง และลั่ม [13] และพริกไทย [14] เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีผลงานวิจัยที่รายงานเกี่ยวกับประลิทธิภาพและความไวที่ดีกว่าของการใช้มอโนลิธิกคลั่มน์ เมื่อเปรียบเทียบกับการใช้คลั่มน์ที่มีลักษณะเป็นอนุภาคซิลิค [15-16] สำหรับตัวทำละลายที่ใช้เป็นวัสดุภาคเคลื่อนที่น้ำในปัจจุบันได้มีการพัฒนาตัวทำละลายชนิดใหม่ที่เรียกว่า ไอโอนิกลิกวิด (Ionic liquid) ซึ่งเป็นตัวทำละลายที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีคุณสมบัติ คือ เป็นเกลือที่มีจุดหลอมเหลวต่ำ ระยะไนต์น้อย มีความเสถียรต่ออุณหภูมิสามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ [17] โดยมีรายงานวิจัยที่นำไอโอนิกลิกวิดชนิด 1-บิวทิล-3-เมทิลอะมิดาโซเลียมเตトラฟลูอโรมอเรต (1-butyl-3-methylimidazolium tetrafluoroborate; [BMIM]BF<sub>4</sub>) โครงสร้างดังแสดงในรูปที่ 1 มาใช้เป็นวัสดุภาคเคลื่อนที่ในการแยกสารประเภทเอมีน [18] และเอฟีดริน [19] ซึ่งผลการทดลองแสดงให้เห็นถึงประลิทธิภาพของวัสดุภาคเคลื่อนที่ชนิดนี้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตามยังคงมีงานวิจัยไม่นานนักที่นำไอโอนิกลิกวิดมาใช้เป็นวัสดุภาคเคลื่อนที่ในเทคนิคโคมาราฟิ ของเหลวสมรรถนะสูงแท้ท่าทำละลายอินทรีย์

ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงต้องการพัฒนาวิธีวิเคราะห์ไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลด้วยเทคนิคโคมาราฟิของเหลวสมรรถนะสูง โดยใช้มอโนลิธิกคลั่มน์ร่วมกับไอโอนิกลิกวิดชนิด [BMIM]BF<sub>4</sub> เป็นวัสดุภาคเคลื่อนที่แทนตัวทำละลายอินทรีย์ชนิดเดิมที่นิยมใช้ทั่วไป เช่น เมทานอล และแอซีโตนไตรอล ซึ่งเป็นสารระเหยและก่อผลพิษต่อสิ่งแวดล้อม และนำไปประยุกต์ใช้สำหรับการวิเคราะห์ในตัวอย่างน้ำผึ้ง น้ำผลไม้พร้อมดื่ม และน้ำผลไม้เข้มข้นที่มีจำนวนน้ำตาลและไดรับความนิยมในประเทศไทย เพื่อให้ได้วิธีการวิเคราะห์ที่มีความรวดเร็ว ถูกต้อง แม่นยำ และมีประลิทธิภาพ อีกทั้งยังเป็นเทคนิคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย



ไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราล  
(HMF)

1-บิวทิล-3-เมทิลอะมิดาโซเลียมเตトラฟลูอโรมอเรต  
([BMIM]BF<sub>4</sub>)

รูปที่ 1 โครงสร้างของไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราล และ 1-บิวทิล-3-เมทิลอะมิดาโซเลียมเตトラฟลูอโรมอเรต

## อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

### 1. สารเคมี

สารเคมีทุกชนิดในการทดลองนี้เป็นประเภทสำหรับงานวิเคราะห์ (AR grade) ยกเว้นตัวทำละลายเมทานอลเป็นประเภทสำหรับงานโคมากอิกราฟี (HPLC grade) และใช้น้ำกลั่นปราศจากไฮดราซินสำหรับการเตรียมสารละลายทุกครั้ง

สารละลายมาตรฐานไฮดรอกซิเมทิลเพอร์ฟิวราลเข้มข้น 1000 ไมโครกรัมต่อมิลลิลิตร เตรียมได้จากการซั่งน้ำหนักที่ทราบค่าละเอียดของสารมาตรฐาน 10 มิลลิกรัม นำมาละลายพร้อมปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นปราศจากไฮดราซินในขวดปรับปริมาตรขนาด 10.00 มิลลิลิตร สารละลายมาตรฐานนี้ใช้สำหรับการเตรียมสารละลายมาตรฐานไฮดรอกซิเมทิลเพอร์ฟิวราลที่ความเข้มข้นต่างๆ ต่อไป โดยสารละลายมาตรฐานทุกความเข้มข้นถูกกรองผ่านแผ่นกรองขนาด 0.2 ไมครอน ก่อนนำไปวิเคราะห์

สารละลาย  $\text{BMIMBF}_4$  ความเข้มข้น 20 25 และ 30 มิลลิโมลาร์ เตรียมโดยซั่ง  $\text{BMIMBF}_4$  หนัก 1.1300 1.4120 และ 1.6950 กรัม ตามลำดับ ละลายและปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นปราศจากไฮดราซินในขวดปรับปริมาตรขนาด 250.00 มิลลิลิตร จากนั้นกรองสารละลายที่เตรียมได้ผ่านแผ่นกรองขนาด 0.45 ไมครอน ก่อนนำไปใช้เป็นวัสดุภาคเคลื่อนที่ในระบบโคมากอิกราฟี

### 2. เครื่องมือและอุปกรณ์

ในการวิเคราะห์ใช้เครื่องลิคิวิดโคมากอิกราฟของบริษัท Shimadzu รุ่น LC-20A และมอนิเตอร์คอมพิวเตอร์ C18 (Chromolith<sup>®</sup> Speed Rod RP-18 endcapped column, 50 mm x 4.6 mm i.d.) ของบริษัท Merck และสารละลาย  $\text{BMIMBF}_4$  ความเข้มข้น 25 มิลลิโมลาร์ เป็นวัสดุภาคเคลื่อนที่ ที่อัตราการไหล 1.0 มิลลิลิตรต่อนาที ตรวจวัดสัญญาณค่าการดูดกลืนแสงด้วยตัวตรวจชนิดไดโอดแอลร์เรย์ที่ความยาวคลื่น 284 นาโนเมตร

### 3. การเตรียมตัวอย่าง

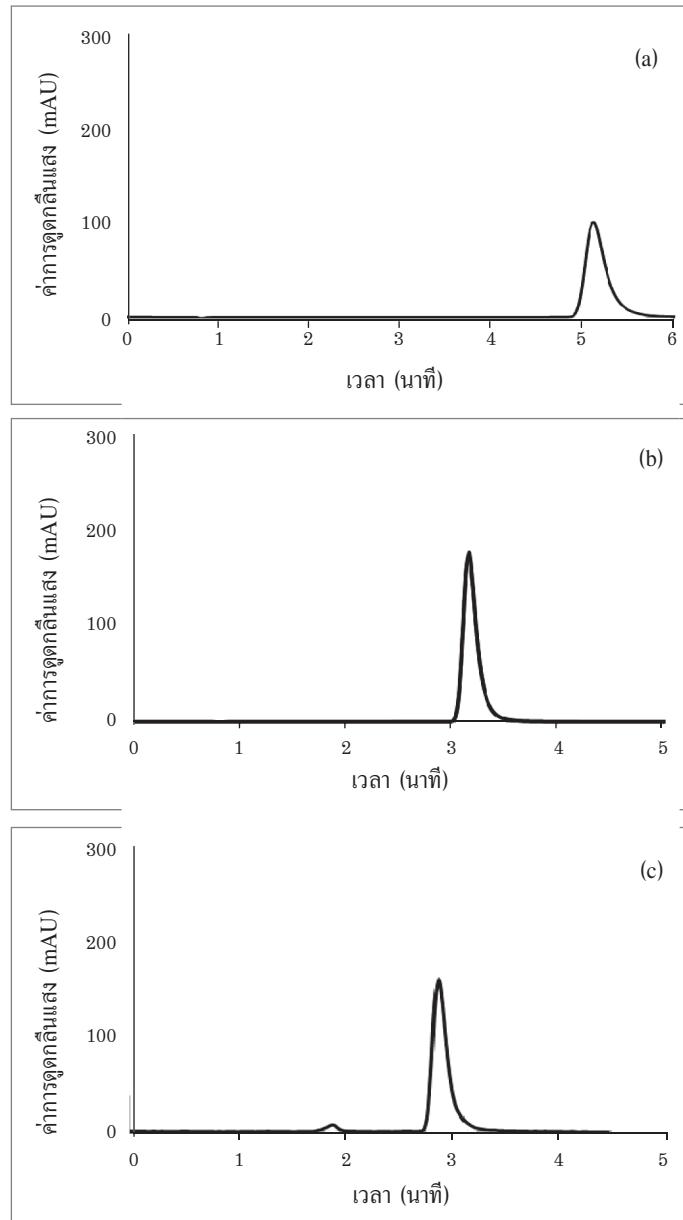
ในการวิเคราะห์ใช้ตัวอย่างน้ำผึ้ง น้ำผลไม้พร้อมดื่ม (น้ำแอปเปิล และน้ำอุ่น) และน้ำผลไม้เข้มข้น (น้ำกลูกพุน) ที่มีจำนวนตามท้องตลาดทั่วไปทั้งหมด 11 ตัวอย่าง โดยตัวอย่างน้ำผึ้งเจือจางด้วยน้ำกลั่นปราศจากไฮดราซิน 10 เท่าในขวดปรับปริมาตร สำหรับน้ำผลไม้พร้อมดื่ม และน้ำผลไม้เข้มข้นเจือจางด้วยน้ำกลั่นปราศจากไฮดราซิน 2 และ 100 เท่าในขวดปรับปริมาตร ตามลำดับ จากนั้นนำตัวอย่างทั้งหมดไปกรองผ่านแผ่นกรองขนาด 0.45 ไมครอน และทำการฉีดตัวอย่างเข้าสู่ระบบโคมากอิกราฟีเพื่อทำการวิเคราะห์ต่อไป โดยแต่ละตัวอย่างทำการทดลองซ้ำจำนวน 3 ครั้ง

## ผลการทดลองและวิจารณ์ผลการทดลอง

### 1. การศึกษาสภาวะที่เหมาะสมต่อการวิเคราะห์ไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราล

#### 1.1 ความเป็นไปได้ของการใช้ไอօอนิกลิคิดเป็นวัสดุเคลือบใหม่สำหรับการแยกไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราล

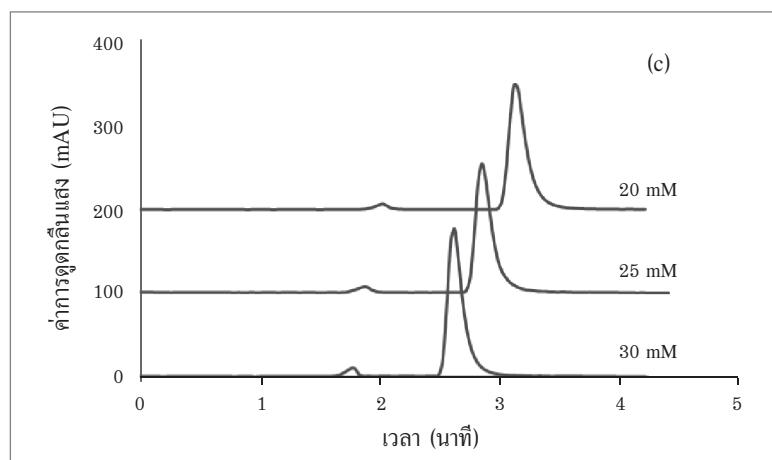
เนื่องจากไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลเป็นสารประกอบที่มีข้อเสียอย่างน้อย ในเบื้องต้นจึงได้ทำการศึกษาความเป็นไปได้ในการแยกสารมาตราฐานไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลโดยใช้น้ำเป็นวัสดุเคลือบที่เปรียบเทียบกับการใช้สารละลายผสมระหว่างเมทานอลและน้ำซึ่งเป็นวัสดุเคลือบที่ที่นิยมใช้กันทั่วไปสำหรับการแยกสารในเทคนิคโคลอมาโทกราฟีของเหลวสมรรถนะสูงแบบวีเวิร์สเฟส ผลการทดลองพบว่า วัสดุเคลือบที่ทั้งสองชนิดให้พีคการแยกที่มีลักษณะสมมาตร แต่เวลาการคงอยู่ ( $R_t$ ) ของไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลมีค่าลดลง และได้พีคที่มีลักษณะแคนกกว่าเมื่อใช้สารละลายเมทานอลความเข้มข้นร้อยละ 3 โดยปริมาตรเป็นวัสดุเคลือบที่ (รูปที่ 2a-b) เนื่องจากการเติมเมทานอลทำให้ความมีข้อของวัสดุเคลือบที่ลดลง (ความแรงของวัสดุเคลือบที่เพิ่มขึ้น) เพื่อหลีกเลี่ยงการใช้เมทานอลซึ่งเป็นตัวทำละลายอินทรีย์ที่มีพิษต่อสิ่งแวดล้อม จึงศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้ไอօอนิกลิคิดซึ่งมีสมบัติเป็นเกลือที่ละลายน้ำได้ดี มีความสามารถในการละลายสารที่มีข้อต่อได้ และได้รับการยอมรับว่าเป็นตัวทำละลายที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมาใช้เป็นวัสดุเคลือบที่แทนการใช้ตัวทำละลายอินทรีย์สำหรับการแยกสารมาตราฐานไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราล ผลการทดลองแสดงดังโคลอมาโทแกรมในรูปที่ 2c เห็นได้ว่าการใช้สารละลายไอօอนิกลิคิดชนิด  $\text{BMIMBF}_4$  ให้ผลการแยกที่ดีไม่แตกต่างจากการใช้ตัวทำละลายเมทานอล ทั้งในด้านความสมมาตรของพีคและเวลาที่ใช้ในการวิเคราะห์ ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงเลือกใช้สารละลาย  $\text{BMIMBF}_4$  เป็นวัสดุเคลือบที่สำหรับการวิเคราะห์ในตัวอย่างน้ำผึ้งและน้ำผลไม้ เพื่อเป็นแนวทางใหม่สำหรับการแยกสารด้วยเทคนิคโคลอมาโทกราฟีของเหลวสมรรถนะสูง รวมทั้งเป็นการพัฒนาวิธีวิเคราะห์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้นอีกด้วย



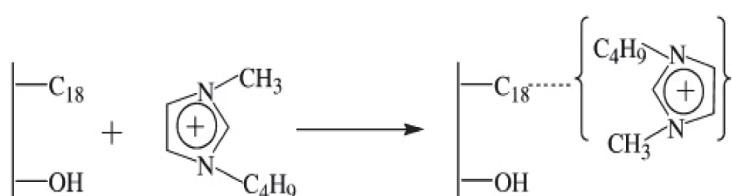
**รูปที่ 2** โครม่าโทแกรมของไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลความเข้มข้น 10 มิลลิกรัมต่อลิตร เมื่อใช้มอนิเตอร์ คอลัมน์ชนิด C18 (50 x 4.6 mm i.d.) และ a. น้ำ ( $R_t = 5.10$  นาที) b. สารละลายน้ำทanol ความเข้มข้นร้อยละ 3 โดยปริมาตร ( $R_t = 3.10$  นาที) และ c. สารละลายน้ำ  $\text{BMIMBF}_4$  ความเข้มข้น 25 มิลลิโมลาร์ ( $R_t = 2.80$  นาที) เป็นวัสดุภาคเคลื่อนที่ ที่อัตราการไหล 1 มิลลิลิตรต่อนาที ตรวจด้วยความยาวคลื่น 284 นาโนเมตร

## 1.2 ความเข้มข้นของไอโอดอกลิคิดชนิด $\text{BMIMBF}_4$ ต่อการแยกไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราล

เมื่อทำการศึกษาผลของการแยกไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลเมื่อใช้สารละลายน้ำ  $\text{BMIMBF}_4$  ที่ความเข้มข้นต่างๆ ผลการทดลองแสดงดังรูปที่ 3 จะเห็นได้ว่า เมื่อเพิ่มความเข้มข้นของ  $\text{BMIMBF}_4$  ส่งผลให้ค่าเวลาการคงอยู่ของไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลดลง ซึ่งคาดว่าเป็นผลเนื่องจากความมีชี้วักของวัฏจักรเดลี่อนที่ลดลง และเนื่องจากมอโนลิกิคอลัมน์ที่ใช้ในงานวิจัยนี้ได้มีการกำจัดหมู่ silanol อิสระที่อยู่บนอนุภาคน้ำมัน (endcapping) จึงสามารถอธิบายผลได้อีกทางหนึ่งว่าเกิดจากการที่หมู่บิวทิลของประจุบวก ( $\text{BMIM}^+$ ) ไปเกิดอันตรักษิริยาแบบไม่มีชี้วักกับ C18 ของมอโนลิกิคอลัมน์ [19] (รูปที่ 4) ส่งผลให้คอลัมน์มีชี้วักเพิ่มขึ้น ไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลเกิดการดูดซับบนคอลัมน์ได้น้อยลง จึงทำให้ค่าเวลาการคงอยู่ลดลง ดังนั้นในงานวิจัยนี้เลือกใช้สารละลายน้ำ  $\text{BMIMBF}_4$  ความเข้มข้น 25 มิลลิโมลาร์ เป็นวัฏจักรเดลี่อนที่เนื่องจากเป็นสภาวะที่สามารถแยกไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลออกจากสารน้ำต่างๆ ที่อยู่ในตัวอย่าง น้ำผึ้งและน้ำผลไม้ได้เป็นอย่างดี โดยใช้เวลาในการวิเคราะห์เพียง 3.0 นาทีเท่านั้น อีกทั้งยังช่วยประหยัดการใช้สารเคมี โดยสภาวะดังกล่าวในยังคงมีประสิทธิภาพการแยกที่ดีไม่แตกต่างจากการใช้สารละลายน้ำ  $\text{BMIMBF}_4$  ความเข้มข้น 30 มิลลิโมลาร์อีกด้วย



รูปที่ 3 โครมาโทแกรมของไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลความเข้มข้น 10 มิลลิกรัมต่อลิตร เมื่อใช้มอโนลิกิคอลัมน์ชนิด C18 (50 x 4.6 mm i.d.) และใช้สารละลายน้ำ  $\text{BMIMBF}_4$  ความเข้มข้น 20 ถึง 30 มิลลิโมลาร์ เป็นวัฏจักรเดลี่อนที่ ที่อัตราการไหล 1 มิลลิลิตรต่อนาที และตรวจวัดที่ความยาวคลื่น 284 นาโนเมตร



รูปที่ 4 ความเป็นไปได้ในการเกิดอันตรักษิริยาแบบไม่มีชี้วักระหว่าง  $\text{BMIM}^+$  กับ C18 ภายในมอโนลิกิคอลัมน์ [19]

## 2. การศึกษาประสิทธิภาพของวิธีที่พัฒนาขึ้น

### 2.1 ความเสถียรของสารละลายน้ำตาลไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราล

การศึกษาความเสถียรของสารละลายน้ำตาลไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลทำได้โดย เตรียมสารละลายน้ำตาลความเข้มข้น 1000 มิลลิกรัมต่อลิตร แล้วทำการวิเคราะห์เป็นระยะเวลา 5 วัน เมื่อเก็บไว้ที่อุณหภูมิ  $4^{\circ}\text{C}$  ผลการทดลองพบว่าสัญญาณพื้นที่ได้พิคเมะนาโนมลดลงตั้งแต่วันที่ 2 ของการเก็บ และเมื่อเก็บไว้เป็นเวลา 5 วันสัญญาณลดลง 30% แสดงให้เห็นถึงความไม่เสถียรของสารละลายน้ำตาลไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราล ดังนั้นเพื่อให้ได้ผลการวิเคราะห์ที่ถูกต้องและนำไปใช้ต้องเปลี่ยนตัวตั้งที่ต้องใช้สารละลายน้ำตาลไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลที่เตรียมขึ้นใหม่ทุกครั้ง

### 2.2 graf มาตรฐาน

จากการเตรียมสารละลายน้ำตาลไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลที่ช่วงความเข้มข้น 1.0-70 มิลลิกรัมต่อลิตร แล้วจัดเข้าระบบการวิเคราะห์โดยตรง เมื่อนำสัญญาณพื้นที่ได้พิคกับค่าความเข้มข้น มาสร้างกราฟมาตรฐานพบว่ากราฟมาตรฐานที่ได้มีความเป็นเส้นตรงในช่วงความเข้มข้นที่ศึกษา โดยมีค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ( $r^2$ ) เท่ากับ 0.999 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์การยอมรับ ( $r^2$  มากกว่า 0.995)

### 2.3 ความไวของวิธีวิเคราะห์

ค่าความไวในการวิเคราะห์ในเทอมของค่าจีดักต่ำสุดที่ตรวจได้ (LOD) และค่าจีดักต่ำสุดที่สามารถวิเคราะห์ได้ (LOQ) โดยเลือกจากความเข้มข้นของสารละลายน้ำตาลที่มีสัดส่วน สัญญาณของไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลต่อสัญญาณรบกวนเท่ากัน 3 และ 10 ตามลำดับ พบว่าวิธีวิเคราะห์ที่พัฒนาขึ้นมีความไวที่ดี โดยมีค่า LOD และ LOQ เท่ากับ 0.11 และ 0.56 มิลลิกรัมต่อลิตร ตามลำดับ

### 2.4 ความเที่ยงของวิธีวิเคราะห์

การศึกษาความเที่ยงภายในวันเดียวกันทำการวิเคราะห์ช้าจำนวน 10 ครั้ง และความเที่ยงระหว่างวันทำการวิเคราะห์ช้าเป็นระยะเวลา 3 วันต่อเนื่องกัน โดยใช้สารละลายน้ำตาลไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลความเข้มข้น 10.0 มิลลิกรัมต่อลิตร ผลการศึกษาพบว่าวิธีวิเคราะห์ดังกล่าวให้ความเที่ยงของ การวิเคราะห์เป็นที่น่าพอใจ โดยมีค่าร้อยละความเบี่ยงเบนมาตรฐานสัมพัทธ์ (%RSD) ของสัญญาณพื้นที่ได้พิคเท่ากัน 1.52 สำหรับการวิเคราะห์ในวันเดียวกัน และ 1.60 สำหรับการวิเคราะห์ระหว่างวัน

## 3. การวิเคราะห์ปริมาณไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลในตัวอย่างน้ำผึ้งและน้ำผลไม้

ผลการทดลองในตารางที่ 1 แสดงปริมาณไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลในตัวอย่างน้ำผึ้งแท้ที่อายุ การเก็บรักษาไม่เกิน 1 ปี จำนวน 5 ตัวอย่าง พบว่าตัวอย่างน้ำผึ้งที่นำมามาวิเคราะห์มีปริมาณไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลอยู่ในช่วงความเข้มข้น 14.2-144.6 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม โดยมีเพียง 1 ตัวอย่างเท่านั้นที่มีปริมาณมากเกินกว่ามาตรฐานข้อกำหนดของกระทรวงสาธารณสุข ประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2543 [10] และ ข้อกำหนดสากลของ WHO และ EU ซึ่งได้กำหนดปริมาณที่ยอมรับได้ของไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลในน้ำผึ้งสำหรับประเทศไทยไว้ไม่เกิน 80 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม [1] สำหรับการศึกษาค่าร้อยละของการคืนกลับทำโดยการเติมสารละลายน้ำตาลไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลความเข้มข้น 20 มิลลิกรัมต่อลิตรลง ในตัวอย่างน้ำผึ้ง ผลการทดลองพบว่าวิธีวิเคราะห์ที่พัฒนาขึ้นมีค่าร้อยละของการคืนกลับอยู่ในช่วง 97.3-102.9 และค่าร้อยละความเบี่ยงเบนมาตรฐานสัมพัทธ์น้อยกว่า 5.1 (ตารางที่ 1)

**ตารางที่ 1** ปริมาณไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลที่วิเคราะห์ได้ ค่าร้อยละการคืนกลับ และค่าร้อยละความเบี่ยงเบนมาตรฐานสัมพัทธ์ในตัวอย่างน้ำผึ้ง

ตัวอย่างน้ำผึ้ง	ปริมาณ HMF $\pm$ SD <sup>a</sup> (มิลลิกรัมต่อลิตร)	ร้อยละของการคืนกลับ	%RSD <sup>b</sup>
ตัวอย่างที่ 1	144.6 $\pm$ 6.0	98.9	3.7
ตัวอย่างที่ 2	20.5 $\pm$ 1.3	102.0	3.5
ตัวอย่างที่ 3	37.0 $\pm$ 3.3	97.3	2.9
ตัวอย่างที่ 4	35.3 $\pm$ 3.2	98.2	5.1
ตัวอย่างที่ 5	14.2 $\pm$ 0.6	102.9	1.3

หมายเหตุ: <sup>a</sup>ปริมาณไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราล  $\pm$  ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

<sup>b</sup>ค่าร้อยละความเบี่ยงเบนมาตรฐานสัมพัทธ์

สำหรับการวิเคราะห์ปริมาณไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลในตัวอย่างน้ำผึ้งไม้มีแบบพร้อมดื่มและแบบเข้มข้น ได้แก่ น้ำแอปเปิล น้ำอ่อนุ่น และน้ำลูกพรุนเข้มข้น รวมทั้งหมด 6 ตัวอย่าง แสดงผลการทดลองดังตารางที่ 2 พบว่าน้ำผึ้งไม้ที่มีปริมาณไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลมากที่สุด คือ น้ำลูกพรุนเข้มข้น โดยปริมาณที่ตรวจพบนี้เป็นปริมาณที่เกินกว่าข้อกำหนดมาตรฐาน ซึ่งได้กำหนดปริมาณในน้ำผึ้งไม้เข้มข้นไว้ไม่เกิน 25 มิลลิกรัมต่อลิตรเท่านั้น สำหรับตัวอย่างน้ำแอปเปิลและน้ำอ่อนุ่นแบบพร้อมดื่มตรวจพบปริมาณไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลอよ้ยในช่วง 2.6-6.8 มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งเป็นปริมาณที่ไม่เกินข้อกำหนดมาตรฐานของสถาบัน IFFJP ที่กำหนดปริมาณไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลในน้ำผึ้งไม้ไว้ไม่เกิน 10 มิลลิกรัมต่อลิตร การวิเคราะห์ในตัวอย่างน้ำผึ้งไม้ทั้งหมดได้ค่าร้อยละการคืนกลับ และค่าร้อยละความเบี่ยงเบนมาตรฐานสัมพัทธ์อยู่ในช่วง 97.6-101.4 และ 1.6-3.6 ตามลำดับ (ตารางที่ 2)

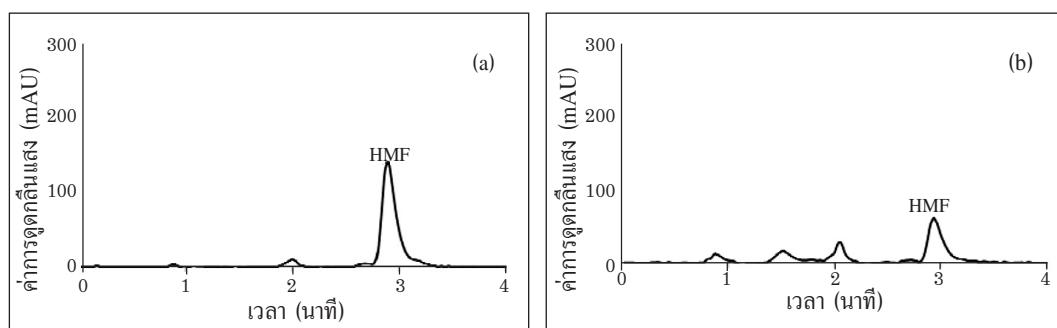
**ตารางที่ 2 ปริมาณไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลที่วิเคราะห์ได้ ค่าร้อยละการคืนกลับ และค่าร้อยละความเบี่ยงเบนมาตรฐานสัมพัทธ์ในตัวอย่างน้ำผลไม้มงคลชนิด**

ตัวอย่างน้ำผลไม้	ปริมาณ HMF $\pm$ SD <sup>a</sup> (มิลลิกรัมต่อลิตร)	ร้อยละของการคืนกลับ	%RSD <sup>b</sup>
น้ำแอปเปิล 1	6.1 $\pm$ 0.5	99.7	2.6
น้ำแอปเปิล 2	2.6 $\pm$ 0.2	100.4	1.6
น้ำอุ่น 1	4.5 $\pm$ 0.2	97.9	3.6
น้ำอุ่น 2	6.8 $\pm$ 0.5	101.4	2.1
น้ำลูกพรุนเข้มข้น 1	82.7 $\pm$ 7.0	98.2	3.6
น้ำลูกพรุนเข้มข้น 2	101.2 $\pm$ 9.5	97.6	1.8

**หมายเหตุ:** <sup>a</sup>ปริมาณไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราล  $\pm$  ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

<sup>b</sup>ค่าร้อยละความเบี่ยงเบนมาตรฐานสัมพัทธ์

จากการทดลองจะเห็นได้ว่า วิธีที่พัฒนาขึ้นสามารถวิเคราะห์ปริมาณไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลในตัวอย่างจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถแยกออกจากสารบกวนที่อยู่ในตัวอย่างได้ดี อีกทั้งยังใช้เวลาในการวิเคราะห์สั้นอีกด้วย ดังแสดงในตัวอย่างโคมາโทแกรมของตัวอย่างน้ำผึ้ง 1 และน้ำแอปเปิล 1 ในรูปที่ 5 นอกจากนี้การวิเคราะห์ในตัวอย่างทั้งหมดให้ผลค่าร้อยละความเบี่ยงเบนมาตรฐานสัมพัทธ์เป็นที่น่าพอใจ แสดงให้เห็นว่าวิธีที่พัฒนาขึ้นสามารถวิเคราะห์ไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลในตัวอย่างที่มีลิ่งเจือปนมากได้เป็นอย่างดี โดยไม่จำเป็นต้องผ่านขั้นตอนการเตรียมตัวอย่างที่ยุ่งยากซับซ้อน เพียงแค่เจือจางตัวอย่างก่อนนำมาวิเคราะห์เท่านั้น



**รูปที่ 5 โคมາโทแกรมของตัวอย่างน้ำผึ้ง 1 (a) และน้ำแอปเปิล 1 (b)**

## สรุปผลการทดลอง

จากการพัฒนาวิธีการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคโครง化โพกราฟของเหลวสมรรถนะสูงโดยใช้มอนิลิชิก คอลัมน์ร่วมกับการใช้อ่อนนิกกิลิคิวิดเป็นวัสดุภาคเคลื่อนที่ทำให้ได้วิธีวิเคราะห์ปริมาณไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลที่มีความสะอาด รวดเร็ว และไม่สิ้นเปลืองสารเคมี อีกทั้งยังได้วิธีวิเคราะห์แนวทางใหม่ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น ซึ่งวิธีที่พัฒนาขึ้นนี้ให้ผลการวิเคราะห์ที่มีประสิทธิภาพและสามารถประยุกต์ใช้วิเคราะห์ในตัวอย่างที่มีสิ่งเจือปนได้โดยไม่จำเป็นต้องใช้วิธีการเตรียมตัวอย่างที่ยุ่งยาก เพียงแค่เตรียมตัวอย่างโดยการเจือจางเท่านั้น สำหรับการวิเคราะห์ปริมาณไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลในตัวอย่างน้ำผึ้งแท้ และน้ำผึ้งไม้ที่มีจำนวนอยู่ในประเทศไทยพบว่าวิธีที่พัฒนาขึ้นนี้สามารถวิเคราะห์ไฮดรอกซีเมทิลเฟอร์ฟิวราลที่เกิดขึ้นในตัวอย่างได้หลากหลายประเภท

## กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณเงินรายได้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒประจำปีงบประมาณ 2553

## เอกสารอ้างอิง

- Spano, N., Casula, L., Panzanelli, A., Pilo, M. I., Piu, P. C., Scanu, R., Tapparo, A., and Sanna, G. 2006. An RP-HPLC Determination of 5-Hydroxymethylfurfural in Honey: The Case of Strawberry Tree Honey. *Talanta* 68: 1390-1395.
- Kalábová, K., Vorlová, L., Borkovcová, I., Smutná, M., and Vecerek, V. 2003. Hydroxymethylfurfural in Czech Honeys. *Czech Journal of Animal Science* 48: 551-557.
- Khalil, M. I., Sulaiman, S. A., and Gan, S. H. 2010. High 5-Hydroxymethylfurfural Concentrations are Found in Malaysian Honey Samples Stored for More Than One Year. *Food and Chemical Toxicology* 48: 2388-2392.
- Versari, A., Parpinello, G. P., Mattioli, A. U., and Galassi, S. 2008. Characterization of Italian Commercial Apricot Juices by High-Performance Liquid Chromatography Analysis and Multivariate Analysis. *Food Chemistry* 108: 334-340.
- Atilla, S., Ender, S. P., Suleyman, K., and Sedat, V. 2007. Response Surface Methodological Study on HMF and Fluorescent Accumulation in Red and White Grape Juices and Concentrates. *Food Chemistry* 101: 987-994.
- Maite, R. M., Agustin, O., and Mar, V. 2002. Determination of Hydroxymethylfurfural in Commercial Jams and In Fruit-Based Infant Foods. *Food Chemistry* 79: 513-516.
- Boekel, M. A. J. S. van. 1998. Effect of Heating on Maillard Reactions in Milk. *Food Chemistry* 62: 403-414.
- Emilia, F., Amparo, A., Rosaura, F., Pedro A., and Fernando, R. 2005. High-Performance Liquid Chromatographic Determination of Furfural Compounds in Infant Formulas during Full Shelf-Life. *Food Chemistry* 89: 639-645.

9. Gaspar, E. M. S. M., and Lucena, A. F. F. 2009. Improved HPLC Methodology for Food Control-Furfurals and Patulin as Markers of Quality. *Food Chemistry* 114: 1576-1582.
10. ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 211) พ.ศ. 2543 เรื่อง น้ำผึ้ง. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 118 ตอนพิเศษ ๖๑. 24 มกราคม 2544. หน้า 96-98.
11. Bogdanov, S. 2002. Harmonised Methods of the International Honey Commission. Available from URL: [http://www.apiculturacluj.com/ApiculturaCluj/italiano/Documents/IHCmethods\\_e.pdf](http://www.apiculturacluj.com/ApiculturaCluj/italiano/Documents/IHCmethods_e.pdf). 20 March 2011.
12. Unger, K. K., Skudas, R., and Schulte, M. M. 2008. Particle Packed Columns and Monolithic Columns in High-Performance Liquid Chromatography-Comparison and Critical Appraisal. *Journal of Chromatography A* 1184: 393-415.
13. Carme, R., José, M. H. M., and Clara, R. 2006. Analysis of Prominent Flavonoid Aglycones By High-Performance Liquid Chromatography Using a Monolithic Type Column. *Journal of Chromatography A* 1131: 51-57.
14. Barbero, G. F., Liazid, A., Palma, M., and Barroso, C. G. 2008. Fast Determination of Capsaicinoids from Peppers by High-Performance Liquid Chromatography Using a Reversed Phase Monolithic Column. *Food Chemistry* 107: 1276-1282.
15. Khayoon, W. S., Saad, B., Salleh, B., Ismail, N. A., Abdul M. N. H., and Abdul, L. A. 2010. A Reversed Phase High Performance Liquid Chromatography Method for the Determination of Fumonisins B1 and B2 in Food and Feed Using Monolithic Column and Positive Confirmation By Liquid Chromatography/Tandem Mass Spectrometry. *Analytica Chimica Acta*. 679: 91-97.
16. Tzanavaras, P. D., Zacharis, C. K., and Themelis, D. G. 2010. Rapid Determination of Methylxanthines in Real Samples by High-Performance Liquid Chromatography Using the New FastGradient® Narrow-Bore Monolithic Column. *Talanta* 81: 1494-1501.
17. Berthod, A., Ruiz-Ángel, M. J., and Carda-Broch, S. 2008. Ionic Liquids in Separation Techniques. *Journal of Chromatography A* 1184: 6-18.
18. Xiaohua, X., Liang, Z., Liu, X., and Jiang, S. 2004. Ionic Liquids as Additives in High Performance Liquid Chromatography Analysis of Amines and the Interaction Mechanism of Ionic Liquids. *Analytica Chimica Acta* 519: 207-211.
19. He, L., Zhang, W., Zhao, L., Liu, X., and Jiang, S. 2003. Effect of 1-Alkyl-3-Methylimidazolium-Based Ionic Liquids as the Eluent on the Separation of Ephedrines by Liquid Chromatography. *Journal of Chromatography A* 1007: 39-45.

